

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 49. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123571216/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

gamle Skolekammerater og Venner. Men Jørgen følte Hjertet suge sig sammen, og der gik et Ryk gennem alle hans Muskler. Han saa Faderen overfor Stein, forlegen og pint, og hørte Steins fejende Svar. Det var et Vilddyrs Raseri, der fór gennem Jørgen; han mindedes sin Barndoms Rædsel for, at nogen skulde gøre Faderen ondt, og gjorde med det samme Front mod en taaget, truende Masse, han ikke nærmere kunde forme, men som han syntes pressede sig frem imod dem for at kvæle dem. Fattige var de, det vidste han, men han var gaaet uden om *det* som om saa meget andet og havde slidt Faderens aflagte Klæder uden at mukke; han havde faaet den Mad, han kunde spise, og de Bøger, han skulde bruge, og aldrig spurgt, hvorfra Pengene, der betalte, kom. Om Hjemmet var fint eller ikke, havde han aldrig tænkt over; egentlig havde han aldrig set sig rigtig om i deres egne Stuer. Faderens Klager havde han hørt saa tit, at de gled forbi, næsten uden at han lagde Mærke til dem; og Moderens og Karens endeløse Beregninger havde han overværet hver eneste Aften; dem kunde han udenad og kendte Gangen i dem; denne langsomme Regnen om og om for at faa Pengene til at slaa til.

Nu laa Hjemmet pludselig foran ham i sit Graalys, og han saa Forældrenes Trællesliden, saa hvor de havde slæbt sig frem, slæbt sig igennem. Og det gik op for ham, hvor stille der i Grunden altid havde været hjemme. Og samtidig vidste han, at blev han i Hjemmet, kom han aldrig selv nogen Vegne. Der var noget som Sumluft over det, noget som stemmede for Brystet og gjorde desig; under dette Fattigdommens evindelige Taagedryp, som faldt og faldt og holdt al anden Lyd ude, var hans Barndom gledet hen; de klamme Draaber havde slukket hans Tanker, og alt, hvad han havde syslet med, var sovet ind under deres ensformige smaagrædende Nynnen.

Han gik hen og slog op i Vejviseren for at finde Skoleadresser. Blev det ikke Frituftsliv, anden Luft blev det dog og andet Lys.